

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1356/2022
13.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дениса Омановића, због продуженог кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Миодрага Секулића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 764/22 од 09.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дениса Омановића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 764/22 од 09.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 67/22 од 21.06.2022. године, окривљени Денис Омановић, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 61. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 28.09.2021. године, па до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције. Истом пресудом на основу члана 258. Законика о кривичном поступку оштећени АА и ББ су са имовинскоправним захтевом упућени на парницу, а на основу члана 264. ЗКП окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка како је то опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 764/22 од 09.09.2022. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу, првостепена пресуда је преиначена, у делу одлуке о казни и урачунавању притвора, тако што је другостепени суд применом члана 55а КЗ, окривљеног Дениса Омановића за продужено кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од шест година и једног месеца у коју се на основу члана 63. КЗ урачунава време проведено у притвору почев од 27.09.2021. године, па надаље, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дениса Омановића, адвокат Миодраг Секулић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће одбити жалбу јавног тужиоца.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дениса Омановића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Дениса Омановића у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд погрешно применио одредбу члана 55а КЗ, у погледу рачунања половине распона прописане казне на тај начин што је супротно законском тексту нашао, да је половина распона прописане казне за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, шест година, уместо правилно обрачунате половине распона у трајању од четири године, како је то учинио првостепени суд.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује да је побијаном правноснажном пресудом одлуком о кривичној санкцији учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 55а КЗ, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Врховни касациони суд најпре указује, да, према ставу заузетом на седници Кривичног одељења од 11.07.2022. године, распон у смислу члана 55а Кривичног законика представља размак од минималне казне затвора, која је прописана за одређено кривично дело до максималне казне затвора прописане за то дело, а половина распона из члана 55а став 1. Кривичног законика представља средњи број у том низу бројева и може се израчунати тако што се од максимума прописане казне одузме минимум исте, та разлика се подели са два, а затим се на тај резултат дода минимална казна.

Одредбом члана 55а Кривичног законика, прописано је да ће суд, за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: тачка 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину; тачка 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Да би се могла применити одредба члана 55а КЗ, којом је предвиђен институт вишеструког поврата, морају бити кумулативно испуњена оба услова прописана у

тачкама 1) и 2) члана 55а КЗ и то двострука осуда за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину и да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Како је окривљени Денис Омановић, према стању у списима предмета, пре извршења предметног кривичног дела више од два пута осуђиван због умишљајних кривичних дела на казне затвора преко једне године и да од отпуштања са издржавања изречене казне затвора до извршења новог кривичног дела није протекло пет година, то су се по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају стекли услови за примену одредбе члана 55а КЗ о вишеструком поврату.

За кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, прописана је казна затвора у трајању од две до десет година.

Имајући у виду напред наведени став Врховног касационог суда, овај суд налази да је у конкретном случају код кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, вредност која је на средини између прописаног минимума и максимума казне прописане за то кривично дело, казна затвора у трајању од шест година, тако да иста за то кривично дело представља половину распона прописане казне у смислу члана 55а КЗ.

Дакле, казна затвора према окривљеном за учињено кривично дело, правилном применом члана 55а КЗ, мора бити изнад половине распона прописане казне, односно изнад шест година.

Како је другостепени суд, преиначивши првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији окривљеног осудио на казну затвора у трајању од шест година и једног месеца, то, по оцени Врховног касационог суда, правноснажном другостепеном пресудом није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, јер је другостепени суд правилно обрачунао најмању законом предвиђену казну у смислу члана 55а КЗ у конкретној ситуацији, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дениса Омановића одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић